

عنوان مقاله:

اثر بخشی هنر درمانی با رویکرد نقاشی بر پرخاشگری کودکان مبتلا به اختلال طیف اتیسم

محل انتشار:

ششمین همایش علمی پژوهشی علوم تربیتی و روانشناسی، آسیب های اجتماعی و فرهنگی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نفیسه خدادادی - کارشناسی ارشد روان شناسی اسلامی (مثبت گرا)، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نایین، درمان گر کودک اتیسم

سمیه رشیدی - کارشناسی ارشد روان شناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی یزد، درمان گر کودک اتیسم

خلاصه مقاله:

هدف: هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی آموزش هنر درمانی بر پرخاشگری کودک مبتلا به اختلال طیف اتیسم شهر اصفهان بود. روش پژوهش: پژوهش حاضر از نوع تحقیق نیمه تجربی با پیش آزمون و پس آزمون بود. جامعه ی آماری پژوهش حاضر کودکان مبتلا به اختلال طیف اتیسم شهر اصفهان بود. از بین جامعه ی آماری پژوهش 200 نفر به طور تصادفی انتخاب شدند و والدین آن ها به پرسشنامه ی پرخاشگری رابطه ای و آشکار کودکان دکتر سیما شهیم (1393) با آلفای کرونباخ آن 0/78 پاسخ دادند. از بین این 200 نفر، 30 نفر که پرخاشگری رابطه ای و آشکار داشتند انتخاب و به صورت گمارش تصادفی به دو گروه آزمایش 15 نفری و گواه 15 نفری تقسیم شدند. سپس بسته ی آموزشی هنر درمانی با رویکرد ناشی مارتین (2009) طی 8 جلسه ی 45 دقیقه برای گروه آزمایش اجرا شد. در پژوهش حاضر به منظور تقلیل آماری از تقلیل کوواریانس به منظور کنترل نمرات پیش آزمون (استفاده شد. یافته ها: مداخله ی هنر درمانی با رویکرد نقاشی توانسته است تاثیر معناداری بر نمرات پرخاشگری کلی، پرخاشگری رابطه ای، پرخاشگری کلامی بیش فعال آزمودنی ها در مرحله ی پس آزمون داشته باشد ($P<0/05$) ولی مداخله ی هنر درمانی با رویکرد نقاشی تاثیر معناداری بر نمرات پرخاشگری جسمانی نداشته است ($P<0/05$). نتیجه گیری: با توسعه به نتایج و پژوهش های پیشین پیشنهاد می شود هنر درمانی با رویکرد نقاشی در کنار دیگر روش های درمانی کودک مبتلا به اختلال طیف اتیسم به کار رود.

کلمات کلیدی:

پرخاشگری، هنر درمانی با رویکرد نقاشی، کودک اتیسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/759510>

